

SZERKESZTŐI IRODA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Égész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Fél évre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Nyelvében él a magyar!

Ha van nemzet, melyet nyelve tesz azzá a mi, akkor az a magyar nemzet. A magyar faj messze Ázsiából került e hazra szent földjére és fajrokonok és testvérek segítségével nélkül alapított hazát és nemzetet. Megtartotta magyar faju jellegét, dacára annak, hogy körülöskörül teljesen elűtő idegen nyelvű és faju nemzetek laktak, dacára annak, hogy folyton vad ellenségek vetették őt körül, kik kiakarták irtani a föld színéről, bele akarták olvasztani saját nemzetiségükbe. Megpróbálták édes anyanyelvünket eltörölni tüzzel, vassal, morális kényszerrel, udvari rendelésekkel, szép asszony mézes-mázos szavai-val; voltak időszakok, mikor már siker kezdte koronázni ellenségek nyit, — vagy ortámadásait, de az igaz magyar szív mindig megérezte azt, hogy ha magyar nyelve elvész, akkor utána vész az alkotmány, utána az államiság, utána a haza. És lerontották a gyász lepelt, mely ránk volt borítva, elmúlt a káprázat, a szem világosabban kezdett látni, az agy gondolkodni, a szív működni és újra kezdett a nép magyarul beszélni, a költő magyarul énekelni s így folytonosan harczolva nyelvünkért elértük az ezredik évet.

És most a mikor már azt hiszszük, hogy ezer évi harcz után, ha egyebet nem, de kivittük azt, hogy nyelvében él a magyar s e nyelvet feltétlenül tiszteli és elismeri minden hazában élő lélek, egy különös jelenséget látunk támadni. Itt bent a hazában vannak egyes társadalmi rétegek, melyek nyíltan merészelnek szembe szállani a magyar állam jogával a magyar törvénnyel, egyszerűen neglígálva nyelvünket, idegen szót, idegen nyelvet akarnak becsémpészni, sőt követőleg kezdenek fellépni, hogy miamagyarok ismerjük el az idegen nyelv jogosultságát hazánkban.

Vajon nem létezik-e már magyar társadalom, hogy ezt így tovább tűrjük?! Majd itt, majd amott az országban támad egy istentelen próféta, ki templomban a szószékről, iskolában a katedrálról, nyilvános gyűlések alkalmával a legarczátlanabb módon szónokol nyelvünk ellen; törvényszékeknél, bíróságoknál kihallgatások alkalmával nyíltan bevallják, hogy őikigenis tudnak magyarul, de elvők, hogy nem beszélnek magyar nyelven és a törvényszék elnöke kénytelen tolmácsot hozatni, hogy egy leendő fogyen-

czet kihallgathasson és megérthesse, hogy az idegen nyelven mit beszél?

Sőt mi több magyar hatóságaink saját hadseregüktől idegen nyelvű iratokat kapnak és megkivánják hazafias magyar hivatalnokainktól, hogy okokvetlen megértsék az idegen nyelvet s talán még idegen nyelven válaszoljanak is reá.

Te magyar társadalom és te nem látsz, te nem emeled fel tiltakozó szavadat e páratlan ortámadások ellen? Talán ismét gyászfátyolt kezdenek borítani szemedre a XX-ik század és ezredéves ünneped előestéjén?

Nár e század elején 1830-ban hoztak egy bölcstörvényt, melynek VIII. cikke kimondja, hogy az országban levő valamennyi katonai parancsnokság magyarul tartozik levelezni.

Avagy nem ösmeri-e saját hadseregünk az ország törvényét, vagy ösmeri azt és nyíltan ellene mer szegülni? Mivé lesz akkor a társadalmi rend, ha egyes kasztok, egyes körök törvényeinket magokra nézve kötelezőknek el nem ismerik?

1840-ben hozatott egy törvény-cikk a VI-ik, melynek czime: „A magyar nyelvről.” Mily szépen hangzanak annak bevezető sorai: „Ő Felsége atyei szívének hív magyarjaihoz viseltető jósága azon ujabbi dicső példait, melyeket a nemzeti nyelv gyarapítása, eszközzése végett a jelen országgyűlés alatt is adott, a karok és rendek mélyen tisztelik. És ezután következnek sorban a pontok, hogy az országos felírások ő Felségéhez magyarul történjenek, a törvényhatóságok egyedül magyar nyelven szerkesszék felírásait, az egyházi hatóságok egyedül magyarul levelezzenek, a gyülekezetek a szent beszédek magyar nyelven tartassanak; minden vallásbeli közömbőség nélkül plébánosoknak, egyházi szónokoknak, káplánoknak és segédeknek olyanok alkalmaztassanak, kik a magyar nyelvet tudják, a magyar nyelvnek tudása, a katonai véghelyeken is gyarapitassék, s a magyar ezredeknek kormányai a magyarországi törvényhatóságokkal magyar nyelven levelezzenek.

Felséges uram és királyom! A te atyai szíved hű magyarjaid iránt ma sem változott meg, de igenis alattvalóidhűsége a magyar haza iránt megváltozott, mert igen sokan vannak, kik a szentesített törvényeket nem tisztelik és annak ellene szegülnék. A te pa-

rancsod a te akaratod, szent legyen, minden honpolgár előtt. Oh nézz körül e hazában, Szent-István koronájának van még fénye, mely beragyog a sötétség minden zugába, királyi pálczád fenségével sujt le mindent, a ki ellene szegül az elődeid által szentesített törvényeknek!

És te magyar társadalom ébredj és zudítsd haragodat mindazokra, akik buta göggel, hitvány rosszakarattal szemérmetlen tudatlansággal nem akarják elismerni azt, hogy e házban egyedül jogos és törvényes nyelv a magyar!

Igen a magyar társadalom becsülete forog itt kérdésben. Ne ámitsuk magunkat, ne higgyünk azoknak kik azt mondják, hogy sovínisták vagyunk, mert a magyar tanuló és tudó is idegen nyelveket, a külföldi irodalmat minden művelt magyar ismeri és nagyra becsüli, de nekünk jogunk és kötelességünk itt a hazában az állam hivatalos nyelvén beszélni, levelezni és összes hatóságainknak kötelessége visszatartani minden olyan iratot, mely nem magyar nyelven, vagy legalább nem magyar nyelven is lesz hozzá be- küldve.

Anglia, Német, Francia, vagy Oroszország hatóságai, pllanatig sem gondolkodnak azon, hogy idegen nyelvű iratokat visszautasítsanak-e és őket senki sem vádolja sovínizmussal, de a magyar, ha jogát követeli, akkor sovínista lesz.

Nem úgy magyar társadalom! Te még szabad vagy, téged még le nem nyűgözött a hízogó szolgaság a gyáva meghunyászkodás, követeld emelt fővel és hangosan nyelvedet, tanító és papot, katonától és polgároktól, kereskedőtől, iparostól és hivatalnokadtól mert különben még egy ezredév után már nem létezik, — ha nem nyelvében él — a magyar!

Dr. Székely Albert.

Politikai hírek.

Ismét czáfolnak. Több lap azt híresztelte, hogy a polgári házasságról és a közigazgatási bíróságról szóló törvényjavaslatok már a király elé vannak terjesztve. Ezzel szemben a bécsi felhivatalos budapesti tudósítása határozottan valótlannak mondja azt a hírt, hogy a házassági jogról szóló törvényjavaslatot Fejérváry b. honvédelmi miniszter terjesztette ő Felsége elé. Ez a javaslat még az igazságügyminiszter kezei között van s annak direkt átadása ő Felségének

csak legközelebről várható. Teljesen meg nem felel a valónak továbbá az az állítás sem, hogy a közigazgatási bíróságok szervezésére hét járásbíróval van tervezve. A ki ezt állítja, az lehetetlen, hogy betekinthetett volna az erre vonatkozó terjedelmes és részletes javaslatba. Tény ellenben, hogy az említett két javaslat véglegesen ki van dolgozva s hogy felterjesztették ő Felsége elé az illető reasort-miniszterek által fog történni. Erre aztán ki fog kéretni a korona előzetes jóváhagyása, hogy lehetséges legyen mindkét javaslatot még ősszel a képviselőház elé terjesztetni.

A millenium és az iskolák. A közoktatási miniszter nagyfontosságú rendeletet bocsátott ki, melyben megbágyja az iskolai hatóságoknak, hogy a jövő tanévi értesítőben írják meg az iskolák történetét s egyúttal egy a magyar történelemre, mint a múlttörténelemre vonatkozó könyvtári emlékeket gyűjtsék össze és azokat a kiktildendő miniszteri biztostnak bocsássák rendelkezésére. Így tehát a jövő éven kezdve az iskolai értesítőknél a tudományra nézve is nagy-jelentőségű fog lenni s mindenesetre többet használnak ezzel, mint a jelenlegi akadémi-kus értekezéseikkel.

Cseh főmedvény. A „Narodni Listi” a legpikszosabb kifejezésekkel halmozza el a magyarokat, mivel a magyar kormány be-titkoltta a felvidéki Kollár-ünnepélyeket. Ez csak fokozni fogja — ugymond — a lelkesedést a szláv önértet iránt ott fenn a Tát-rában, melynek népe annál szorosabban fog csatlakozni a szlávokhoz, míg a magyar kormány barbár eljárása az egész világ megvetését (?) fogja felkelteni. (Tán csak nem?)

Magyar nyelv és a hadügy-miniszter.

A „P. N.” bécsi tudósítója a következő érdekes hírt jelenti:

Az a legújabb mozgalom, a mely a katonai hatóságok részéről intézett német nyelvű átiratokat a magyar polgári hatóságok által való visszautasítása következtében támadt, az intéző katonai körökre elkedvetlenítőleg hatott.

Ez az elkedvetlenedés nem csak a polgári hatóságok ellen irányul. A katonai hatóságokat nem hibáztatják ugyan az intéző körök, de kedvetlenül látják azt, hogy ez a kérdés éppen most vált aktuálissá, a mikor az elárvult hadügyminiszterium és a hadügyminiszteri állásnak oly egyéniséggel való betöltése, a ki az ország bizalmát és előlegezett szimpátiát is bírja, amegy is nagy gondot okoz.

Az új hadügyminiszternek hivatala elfoglalásakor mindjárt állást kell foglalnia a kérdésben és nem valószínű, hogy ez az ál-

láfoglalás nagy lelki megnyugvást keltsen a magyaroknak.

Rosszul esnek az intéző köröknek, ha az új hadügyminiszternek mindjárt közzögi harczczal kellene működését megkezdenie.

A hadügyminiszterium vezetőségének betöltését illetőleg valóságintleg szerdán történt Ischl-ben (a hol Albrecht főherczeg is a királyt meglátogatta), vagy már a döntés vagy valami nevezetesebb elhatározás.

A Fejérváry-kombináció nem bir valószínűséggel, mert az intéző köröknek túrekvése a hadügyminiszterium vezetésében bizonyos stabilitást létesíteni, a mi, ha báró Fejérváryt neveznék ki erre az állásra, a magyar honvédelmi miniszter betegeskedése következtében nem igen volna biztosítható.

A Polónyi-Vadnay ügy.

Tudvalevőleg kötvös Károly első sorban azért tagadta meg Polónyitól az elégtételt, mivel Polónyinak elintézetlen ügye van Vadnay Andor belügymin. osztálytanácsossal. Ez abban állott, hogy Polónyi a képviselőházban azt állította Vadnayról, hogy kvalifikáció, értelmi képesség nélkül lett osztálytanácsossá. Ezért Vadnay nyílt levélben „hazugnak” nevezte Polónyit, a ki ezért elégtételt nem kért. — Tegnap Polónyi személyesen járt Vadnaynál, megkérdezni, hogy ügyüket nem-e lehetne valamiképp elintézni. Minthogy Vadnay be tudja nyújtani, hogy a szükséges kvalifikációval bir s Polónyi úgy látszik, hajlandó, mondott szavaiért Vadnayt megkövetni, — az Eötvös-Polónyi párbajnak többé ez utját állani nem fogja.

A helyzet Bulgáriában.

Bulgáriában a képviselő választások befejeztettek és teljes rendben folytak le.

Sztambulov miniszterelnök külön rendelettel utasította a kerületek főnökeit, hogy katonai erőt a választásoknál ne alkalmazzanak és minden erőszakos eljárástól tartozkodjanak. E rendeletet, úgy látszik, a közigazgatási közegek teljesítették is, mert a mostani választások ellen még az ellenzék részéről sem merült fel panasz.

Az igaz, hogy az ellenzék a most megválasztott szkupstinában igen csekélyre olvadt. Az ellenzéki képviselőjelöltek közül, kiknek száma már magában véve sem volt nagy, mindössze kilenc választatott meg. A pártok aránya úgy áll egymáshoz, hogy 152 képviselőt számlál a kormánypárt, az ellenzék pedig kilenc képviselőből áll.

Sztambulov állását tehát az új választások jelentékenyen megszilárdították, s a bolgár kormányelnök annál büszkébb lehet erre az eredményre, mert őt három kerületben választották meg. Ellenfelei, kik ve-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. augusztus 5.

Álom.

— Samil írta. —

Sokáig, nagyon sokáig kerestelek. Összejeártam a vadvirágos mezőt és annak bübájos pompájában a te szépségedet kerestem; elmentem sötét renetgekbe és az őserdő mystikus varázsa megbűvölt, de lelkeket még mind tífren hagyta. Láttam a vihar komor haragját és láttam, hogy e romboló harag mint olvad fel tarka szírvárvánnyá, de mindez csak ingerelte azt a szomját, a mely epedve, vergődve és kétségbe esve keresi az üdülést. Sokáig merengtem a nyári est félhomályában és hallgattam azt az ezernyi hangot, mely lassanként a nyári éjnek altató zsongásává olvad össze és a mely olyan csodálatos, olyan édes ábrándokba ringatja lelkemet.

Mindhiába. Üres volt a szívem és egy névtelen vágy vitt, röpített tovább és én kerestem azt az ideált, a mit álmaimban láttam, a mit képzelemem sejtetett, de a mit a természet örök szépségében, fonséges bájai-ban és mesés gazdagságában sem találhatam fel.

Sokszor hittem, hogy megtaláltam már, de mindannyiszor csalódtam. Aztán mentem, kerestem tovább. Ellenálhatatlan vágy, legyőzhetetlen ösztön vezetett. Bolyongásaimban hány-szor roskadtam össze és hány-szor sarkalt uj

küzdelemre az a szent tűz, a mely tüzt, égetett, hogy keressem lelkem ideálját.

Egyszer sok, nagyon sok ember között jutottam. Menekülni akartam, mert azt hittem, hogy azt a rejtelmes valamit, a miért vérem lángol és lelkem rajong — hiába keressém az emberek között. Menekülni akartam, de egy búbájós kép egyszerre lekötött. Szemem mohó gyönyörrel tapadt a képre és lelkem elszédült szépségétől. Arcán tündéri fény sugárzott, szeméből lobogó tűz ragyogott felém; hófehér nyaka kápráztatott s piros, félig nyitva tartott ajkai között igerőcsab kaczerködött. Benne láttam a virágos mező költészetét; benne láttam az őserdeteg mystikus fonséget. Itt volt a vihar haragja, a szírvárvány ragyogása s csendes nyári éjék ábrándos szinfoniája. Minden szépség, minden ragyogás, itt együtt, egyben, egyszerre.

— Ki vagy te? — riránkodtam előtte. Téged kereslek, mióta eszemet tudom; téged kereslek, mióta szívem dobog; téged kereslek a mióta élek, győtrődvé, küzdve, vérezve. Ki vagy te tüdvnek, gyönyörnek, boldogságnak forrása? Ki vagy te, hogy lényeddal betöltesz egy pusztát világot? Szólj, ki vagy?

— Én a nő vagyok, felelte és hangja lágy zenéje úgy csengett, mint a bűvös ének — melylyel hazug Syrének örvénybe csalják a tenger utasait.

— Engedd, hogy öleljelek; engedd, hogy merüljek el szemeid bűvös fényében; engedd, hogy enyhítem tikkasztó szomjamat ajkad mámoros csókjával.

— Add nekem hát szerelmedet. Szívemet adtam oda!

— Add nekem eszedet.

Fejem eszédtől mosolyának varázsától.

— A tied, az is a tied — kiáltottam.

— Add nekem hitedet.

Lelkem adtam neki.

Aztán átöleltem karosú derekát; oda-hajoltam tüzből égő arca fölé és szívtem kábító, részegítő csókját addig, a míg a gyönyör nagyságának sulya alatt összeroskadtam.

Mikor felébredtem a szerelem mámoros álmából: tudás, szív és hit nélkül álltam egy rideg sivatag világában.

A Diána története.

(Angol regény)

A „Dóra” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XI.

(Folytatás.)

(24)

— Azonban — mondá Paulin magában, amint ezeket az észleleteket homályosan fel-merte — fogadom, hogy holnap reggel, midőn Kati néni a fejét rázza reám és nem fogok többé a baglyoktól félni, másképpen gondolkodom. En nem hiszek a rögtöni meg-térésekben és nagyon valószínű, hogy komoly gondolataimat az a tény okozza, hogy ré-góta nem ettem semmit!

Mert az éhség miatt olyan bágyadságot érzett, mi határozottan ujdonság volt előtte — és kellemetlen; dőben nagyon könnyű villáreggelit evett és azóta semmit sem evett.

Paulin azt képzelte, hogy már elmúlt tizenegy óra és kétségbe kezdett esni. Valaminek kellett történni a mi a rokonait visz-

sza tartotta és ha ez a feltevése igaz, akkor ő egész éjjel be lesz zárva. Ó okos és na-gyon bátor leány volt, de e pillanatban haj-fandóságot érzett a sirásra. És azon kívül merev volt és fázott a virasztástól, s az ablakon bejövő harmattól terhelt éjjeli légtől.

Óvatosan tapogatózva ment le a lépcsőkön és sétálni kezdett a templom hajójában, miközben a karjait erősen mozgatta, hogy vérkeringését helyre állítsa. Szerencsére a babonás félelmek majdnem ismeretlenek voltak előtte; de azért még is borzongás futott végig rajta, amint az egészen fehérbe vont urasztalát, mely a sötétségben homályosan volt látható, — meglátta, — és azon csudálkozott, hogy egy márvány emlé-kő, mely az oltár előtt egészen magára állott, hogy nem tűnt fel neki ezelőtt kísérte-tiesnek.

Most már éjjel felé járt az idő és Paulin a kiszabadulás reményéről teljesen lemondott. Valami visszatartotta Methuen urat és a feleségét, vagy azt gondolták, hogy a tá-volléttük által nyert alkalmat felhasználta és megszökött tőlük. Elhatározta a papi páholy-ba elhelyezkedni és megpróbálni, hogy hát ha el tudna ott aludni, — vagy legalább nem fázna olyan nagyon, mint mostan.

A páholy régi divatu magas alkotmány volt, veres posztó függönyök vették körül — azon czélból, hogy a Methuenné arisztok-ratikus vasárnapi kalapját a közönséges fa-lusi emberek tekintetétől védelmezzék. Voltak ott külön féle párnák és lábszőnyegek; Paulina ezeket összehalmozta, aztán lefeküdt az ülésen, egy két méter hosszúságú versé párnát téve magára, a mi fájdalom borzasztó penész szaga volt!

— Aludni próbálom — mondá határo-zottan; a körülmények felett való felsőbb-ségemet be akarom bizonyítani mégha ötezerig kellene is számálmnom.

Számított néhány százig és még min-

dig ébren volt. Aztán megváltoztatta a tak-tikáját és a számok helyett egy sörény nyíl-lásán átjövő juh nyáját kezdett számitani. Ez nagyon zavarba ejtő volt, főleg miután a juhoknak fekete farkuk volt és azt folyto-nosan lógatták; azonban olyan jó hatással tették azt, hogy Paulin végre elaludt.

Hogy milyen hosszasan aludt, azt ő sem akkor, sem később nem tudta gya-nítani, de egész hirtelen felébredt és egye-nesen ült fel a páholyban, valami titokzatos módon tudva, hogy a zaj, a mi álmat megza-varta, az éroz csörrenéséhez hasonlított; olyan zaj volt ez, a mit egy csomó kulcsnak a leesése idézhet elő.

A templomban most sötétebb volt, mint midőn az állom elnyomta, mert fellegelk borították az eget és eltakarták a csillagokat. De mit jelentett a szekrestye ajtaján kereszt-től jövő halvány világosság?

Paulin megdörmölte szeméit, eleinte azt gondolva, hogy azok megcsalhatják őt; de nem — nem káprázat, a mit látott — a vi-lágosság ott volt — olyan sárgás fény, a melyt a gyertya világa szokott adni, és az idegesség által feszültebbé vált halló ér-zéke a szekrestyében gyenge hangot hallott, mint ha ott bent valaki alatomosan mo-zogna.

A Paulin szíve sebesen kezdett verni. Ösztön szeritleg tudta, hogy ez nem olyan ember volt, a ki az ő kiszabadítására jött; sokkal valószínűbbnek tartotta, hogy az egy-szentségörögtojva, kit az urvacserához használt tányérok és helyek hoztak kísértésbe, miket ottan egy rézpántos nagy ládába zárva tartottak.

Paulin várt néhány percig, míg idegei egy kissé megszilárdultak; aztán csendesen kibontakozott a párnák közül és nesztelen léptekkel a szekrestye ajtajáig lopózott. Az ajtó nyitva volt, s a nyíláson kényelmes u beláthatott a belsejébe,

szedelmek voltak reá nézve, ártalmatlanok-ká vannak téve.

Kellemen metropolitát a tirnovai törvényesek csak az imént ítélt örökös számúzetésre; Karavelov a külföldön kóborol s alig lesz még egyszer kedve onnan lázadást szervezni Bulgáriában azon csufos fiaskó után, melyet néhány hónappal ezelőtt szenvedett; Radoszlavov nem választotta be a parlamentbe.

De Radoszlavov az alkotmány alapján áll a lapjában csak néhány nappal ezelőtt jelentette ki, hogy teljes lojalitással van eltelve fejedelmre iránt. Sztambul kormányparti rendszer ellen azonban határozott állást akar foglalni s küzdeni fog az ellen mint mondá, alkotmányos eszközökkel a végletekig.

Remélhető különben, hogy Bulgáriában a kényesítő kormányrendszabályok ideje lejárt.

A nagyszebeni spektakulum.

Moldován Gergely egyetemi tanár most megjelent „Politikai szédülés” című röpiratában a nagyszebeni román konferenciáról ezeket írja:

„Volt-e nekünk erre a spektakulumra szükségünk. Válemelyes fontos szónygen levő kérdés követelte talán ezt a gyűlést? Nem. Követelte a liga, Románia tanulósa. Uddáig süllyedtünk, hogy egy idegen állam tanulósa vezet minket orrunknál fogva. Románia, a liga hatása alatt dolgozik a saját, a tanár, a kormány, a törvényhozás. A diákság kezébe van letéve I. Károly király koronája, Catargiu Lascor kormány-hatalma, a tanárok népszerűsége, a közélet minden dobánása. A diákság megnyergelte a saját, a kormányt, a közvéleményt, s elhatározta a konferenciát, melynek eszméjét először egy bukaresti lap pendítette meg. Ratin Romániában járt kétszer, előkészíteni a dolgot.

Állapodjunk itt meg egy kisé, Ha annak a nemzeti komiténak, a mely minden törvényes alap nélkül a román nép nyakán ül és annak nevében igazgatja ügyeit, a magyarokkal békélteti szándéka volna; ha felfogván valódi hivatását, akarta volna, hogy a román nép óhaját figyelembe véssék, akkor neki nem lett volna szabad a külföldi nyomásnak engedni és a külföldi inváziót előkészíteni. A komitét tartozott volna ezt a beavatkozást a leghatározottabban alakban visszautasítani és kijelenteni, hogy gyűlést össze nem hív épen azért, mert ezt Románia diáksága követeli.

Rátin dr. azonban nemcsak elfogadta ezt a külföldi nyomást, hanem a hatóságok befűlő végzés ellen benyújtott fellebbezésben a külföldi inváziót is pártfogásába vette, ezzel nyíltan kijelentve, hogy a román állam polgára elfőhet ide és lázhat nyíltan a magyar állam ellen, a nélkül, hogy valakinek joga volna ezt észre kérére venni.”

Bzután Moldován leleplezi, hogyan történnek a konferenciára való választások. A népnak ejetelme sincs, hogy miről van szó. Aztán a híres oláh passzivitásról emlékezik meg a következőkben:

„Ez itt meg kell emlékeztünk ismét egy körülményről, mely az oláh választók és vezetők nagyrészt erősen kompromittálta. Tudjuk, hogy a n-szebeni komitét passzivitata, a n-szebeni program a politikai passzivitás ellenállás.

Az a ide képviselőt választ, az nem választat képviselőt a magyar törvényhozásba és a ki a magyar törvényhozásba küld képviselőt, az nem választat képviselőt N-Szeben számára. Nagyrésze azoknak, a kik az alkalmommal N-Szebenben tomboltak a magyar kormányzat ellen, csodálatos módon össze tudják egyeztetni a n-szebeni programot az alkotmányos felfogással.

A padozaton egy lámpa állott, melynek az egyik oldala nyitva volt, a világosság annak az embernek az arczára vetődött, a ki a tügyfa láda felibe volt hajolva és valamit látkozott ottan keresni.

Hol látta ő ezt a kopott és pongyola ruhába öltözött alakot? Igen, az az ember volt, aki délután, midőn Érikre várakozott mellette elhaladt az a férfi azokkal a különböző világos és kék szemekkel és korom fekete szakállal és hajszal.

A leány esze gyorsan felfogta a helyzetet. Ha látta volna annak az eshetőségét, hogy a látott törvénytelen foglalkozásában megzavarja, úgy ő pillanatig sem habozott volna. De mi volt az ő ereje azon emberhez képest? Az volt a kílátása, hogy valami hatalmas testi erőtlést követ el rajta, ha jelenlétét felfedezi. Tehát a legjobb terv volt, hogy jól meg nézze és igyekezzék vonásait oly élelken az emlékében tartani, hogy a jövőben felismerhesse, feltéve, hogy megfogják és a törvény elibe állítják.

Hogy állászkál és bajszot viselt, arról most megvolt győződve, mert a kalapját látta és arczát egész világosan láthatta.

Kezei keskenyek és vékonyok voltak, sámbár erősek — de nem mesterszemberek, éppen úgy mint járása nem hasonlított mesterszemberek járásához.

Paulin nem volt gyáva, és most, hogy a félelem első remegése elmúlt, még érdekődni is kezdett a férfi eljárásában, és a helyzetet drámanak találta.

Ugy látszott, hogy hosszas keresés után végre megtalálta azt amit kereset, és elővette — egy nagy, vastag, penészesnek látszó könyvet, mely a nedvesség által megfakult barna bőre volt bektőve, és ércz kapcsolással az arczára; eredetileg kelt volt, de most az egyik hiányzott.

A férfi a megkönnyebbülés hangjával

Az országos képviselő-választásokon ott látjuk őket a kortestanyakon. Hozzáik a román választókat a kormány vagy ellenzék javára. Maga Ratin, a komitét elnöke, nem egyszer becsátkozott alkuba a pártokkal. Eről Torda-Aranyosmegyében sokat beszélhetnének. A román választókérletnek saba sincsenek képviselő nélkül. A választók tömegesen jelennek meg az urnánál és érvényesítik polgári, alkotmányos jogukat. A dolgok előttünk folynak le, minden ember tudomással bír róluk. A kolozsvári gyűlésen sokan voltak olyanok, a kik országos képviselőre is szavaztak. De most igen illet nekik N-Szeben számára is képviselőt választani.

Ez a politikai szédülés kövdiatva. Passzivitásnak lenni és szavazni Budapest számára képviselőt, közkeletű dolog. A kétkeletű politikája sehol a világban nincs úgy kifejlődve, mint a passzivitás viselkedésben. Szarkantus csizmát és bocskort viselni egy időben a román passzivisták saját-ága.

Melyik már a valódi képviselő? Mi határozottan állítjuk, hogy a román nép törvényes képviselője a budapesti törvényhozásban áll, a mi Nagyszebenben történik, az mind politikai szédülés, visszaélés a román nép képviselőével.

Bismarck és a császár.

Vilmos császár angolországi látogatása nem hagyta nyugton Bismarck herceget, a ki ezt az alkalmat sem mulasztotta el, hogy közvetve legalább helytelenítse a császár eljárását.

Az agg államférfiut folyton a magá gondolat bántja, hogy Vilmos császár esetleg szorosabb politikai összeköttetést kíván létesíteni a német birodalom és Anglia között, sőt azt engedi sejtetni, hogy az angol udvar a vérségi kötelek révén a német császárt oly vállalkozásra akarja rábírn, mely ha nem sikerül, az angol politika cserben fogja hagyni a német birodalmat.

Ez az aggodalom azonban a herceg részéről csak trügy arra, hogy kitölthesse roasz kedvét az angolokon, kiket pedig nem gyűlöl annyira, mint a mennyire nem szereti a császár anyját, Frigyes császárnét, a ki egész hivataloskodása alatt folyton azzal gyanusított, hogy az angol befolyást akarja a német politikában uralomra juttatni.

Vilmos császár alig ért Angliába a Hamburger Nachrichten már is feltűnt helyen kommentáltak körül, mely szemmel láthatólag Bismarck észjárását tiltkóli vissza. E kommentárak szinte tiltakozás színt viseli magán a császár gyakori angolországi utazásai ellen, melyeknek politikai hasznát a kancellár nem látja, de annál jobban fél azoknak netáni következményeitől.

„Anglia — így szól az idézett lap — mindig az üzés politikáját követte és azért az áldozatok, melyeket az ő barátságának megnyeréseért hozának, nemcsak hosszónélküliek, de ártalmak is. Hiszen látjuk, hogy maga Olaszország sem bizik Angliában, mert csak ekként magyarázható meg az a külön egyetértés, mely Olaszország és Oroszország között létrejött. Mi nem fogjuk azt tenni amit Anglia kíván, hogy az ő kedvéért kikaparjuk a tűzből a tűzből a gesztenyét.”

Elképzelhető, hogy Bismarck hercegnek ez a folytonos gáncoskodás nem kevésbé iagatja a német császárt, aki nagyon jól tudja, hogy a volt kancellár és kellemtlenkedésiben nem politikai idövek képezik az igazi rugót, hanem az a gyűlölet, melylyel a haragvó exkancellár a császár angol vérokonai iránt viseltetik. Hogy ily körülmények között a császár nem akarja látni Bismarck herceget még oly ünnepségeknél sem, minő a legutóbbi szoborleplezés volt, melyre a volt kancellár még kellett volna hívn, az természetes.

Kiáltott fel, aztán betette a láda fedelét és a könyvet a láda fedelére helyezte, aztán a lámpát tette a könyv mellé, és elkezdte annak a lapját lassan és figyelemmel forgatni, és ujja a sorokon futott végig a mint azt tévé. Végre megállott, és a mint felegyenesedett, Paulin élesen visszafőjtotta a lélegzetét, azon hirtelen jött rámlételeben, hogy az a férfi mostan a templomba talál jönni, és őtet ottan felfedezi. A férfi ijádvé nézett körül, néhány lépést tett előre, aztán megállott.

— Csak képzelődés volt — mormogá hangosan — csak képzelődés, vagy pöczegerek. Az ilyen régi templomok mindig tele vannak pöczegerekkel. De mindazonáltal még isvárakozott néhány percig, óvatosan nézett maga körül s azzal a lassu rendszeres modorral, mit Paulin bosszantónak talált, a mutató ujjával könnyedén dörzsölte az ajkait.

Aztán visszanyerte a nyugodtságát, s a zsebjéből egy elefánt csont nyúló kást vett elő, melyet gondosan nyitott ki; miután ismét lehajolt a barna kötésű könyv felibe és Paulin látta, hogy egy lapot vágott ki abból.

Ez a műtét némi idejébe került, miután azt a lelkiismeretes csinosaggal és pontossággal végezte.

Minután a munkáját bevégezte a lapot összehajtotta és a tárczájába tette; aztán ismét kinyitotta a ládát, visszatette a könyvet és azokat a különböző tárgyakat melyeket onnét kivett és a fedelét leeresztette s bezárta — és mindent azzal a finom szabotossággal tett, mi a Paulin figyelmét annyira lekötötte. Ugy tehát nem a kelyhekért és tányérokért jött! Cséjja nem volt kevesebb mint az Egyház könyv.

Minután a férfi a lámpásst felvette, annak a világát körül hordozta a szekrestyén, mintha biztosítani akarná magát hogy szá-

Főkegyelmű intézkedés

Fiátálva, aug. 3.

Mig a miniszter a legabszolútistikus durvasággal betiltotta a takarmány kivétel, addig egy rendelettel az erdő törvényt mintegy a socializmus atyáskodó, az állam mindenbe beavatkozó jötköny figyelemével magyarázta úgy, hogy az állítólagos takarmány inségen segítsen.

Nézzük mi lett a két rendelet sorsa! Az első legalább Magyarország végre lett hajtva, s alig ha nem Ausztria által Vürtenberger ellen kijátzva. Még egyéb is történt; a félhivatalos magyar kommentár megkapta a hiteles osztrák értelmezést, a magyar kormány nevében pedig hova a hivatalos sajtó, a mely a vidéki kormány lapoknak meg is sürgönyözött, egy olyan komünik egy közmondás alakjában, a melyet a miniszter sem ért meg, társaival együtt.

Nézzük mi van az erdészeti rendelettel! Az megjelent a Budapesti napi lapokban július hó 20-án s akar segíteni többek közt az erdei legelők megővítésére által a véd és újabbán vágott erdők felszabadítása által. Helyes! Az én nézetem szerint nincs is takarmány inség s ha az egész rendeletet Ausztria hivatalosnak is tekintem mindenesetre elismerem, hogy a magas árak gondolkodóba kellett, hogy ejtsék úgy a gazdát, mint a földmívelési minisztert, hogy előnyös lesz legeltetni azon erdőket, hol tekintve a legelő jóságát és hogy a falevél s rügy már megváltott így majdnem semmi kár sem esik a marhák legeltetése által.

Az intézkedés megtörtént s a gondoskodó minisztert a hivatalos és nem hivatalos lapok ugyan dicserélték, s most kiderül, hogy a rendelet végrehajtódik — de majd ha fagy! Tizenegy napja, hogy a rendelet kivan adva az erdészeti közegek még semmit sem tudnak.

Erdélyben ilyenkor van a legelő leg-silányabb állapotban. Egy hét, tíz nap alatt Csikot kivéve a tarlók felszabadulnak s akkor aztán süsse meg ő exellenziája kegyelmességét.

A mód ez lett volna; Az erdő hatósággal, szolgabíróssággal és az erdő érdekeltiséggel lehet gyorsan rövid uton a meglévő mappákból jelszöke ki azon erdőket a melyeket a rendelet érint s szabadítsák fel. Ez negyvennyolc óra alatt egy erdő gondnok-ság területén megtörténhetik. A mely miniszter a szabad kereskedelmet korlátozni meri, az tegye túl magát, ha tényleges veszély van a formasságokon.

Ha az erdészeti bizottságot jelöli ki, mely csak kerületi erdő felügyelővel tárgyal, milyen példál nálunk három vármegyében van egy és száraz tiszokratikus retortán eresztí át az ugynevezett inséges rendeletet, akkor felverte a döglött lóra a patkót.

UGRON ZOLTÁN.

Ítélet egy pánszláv felett.

Mint tudva van a nagyszebeni román-gyűlésen a magyarországi pánszlávok közül is többen résztvettek, akik azért zárandokoltak el Nagyszebenbe, hogy fegyverbarátságot kössenek az oláhokkal ellentét, a „közös ellenség” ellen.

Ott volt a gyűlésen többek közt egy bad a tér, aztán lassan ment a templomba vezető ajtó felé, bizonyosan ugyan azon szándékkal.

Paulin reszketni kezdett. A férfi oly közel volt hozzá hogy amint az a küszöbön állott, gyors lélegzetvételt hallhatta — oly közel, hogy a következő pillanatban elkerülhetetlenül felfedezte volna a jelenlétét.

Paulin most értette meg először annak a kifejezésnek az értelmét, hogy mi az midőn valaki az életét feltü.

XII.

Heathcote nyugtalanul álltötte le a szemét a Diána kérdő tekintet alatt, ki előtt világos volt, hogy őt annak a nőnek a képviselőnek a tárczájából való hirtelen megjelenése zavarba hozta és bosszantotta. Diána várakozott néhány pillanattig, azt várva, hogy némi felvilágosítást ad azon rejtélyes idegenről aki oly rendkívüli módon jelent meg és tñnt el; de, látva, hogy nem próbálja azt tenni, megfordult s lassan ment le a folyósón míg Heathcote némán követte.

Azonban midőn a lépcsőhöz érkeztek, megállította.

Beauchamp kissa-szony, várakozzék egy percig.

Maga fájdalom egy olyan eseménynek volt a tanuja, a mi bizonyán nem történt volna meg ha előre láthatam volna, de nem szabad úgy távoznia el innét, hogy egy tévedésen alapult benyomást vigyen el. Ha lehetséges volna, úgy igazi magyarázatát adnám annak ami most történt, és e t habozás nélkülül tenném.

De szerencsétlenségemre ajkaim zárva kell, hogy maradjanak.

(Foly. következik.)

Botto nevű nagyördözei ügyvéd is. A nagyördöcek felháborodtak azon, hogy ez a prókátor fogadatlan bár, részt vett az oláh meetingen s a következő határozattal mondatlak föltötte ítéletet;

121. szám.

P. 1893.

Polgármester előterjeszti, hogy a lapokból értesült, hogy a folyó évi július havában Nagy-Szebenben megtartott közgyűlésen városunkból is Botto ügyvéd részt vett, nemcsak, hanem a Rozsnyói Híradó állítása szerint innen többek részéről Nagy-Szebenbe sürgöny menaszatott, melyben mint a román-tót szövetség harcosai lsten áldását kéri a románok működésére; miután a városi hatóságnak most sincsen tudomása e botrányos tettek elkövetőiről, szükségesnek tartja sürgősen intézkedni, hogy e botrányt okozók mielőbb kinyomoztassanak s elítélés-végétt nyilvánosságra hozassanak.

II.

Az előterjesztés folytán a tanács mindenek felett megbotránkozását fejeziki, hogy egy izgatott, megfőhetetlen ember miatt a hazafias lakosság nyugalma megzavartatott s miután a tanács csak a lapokból értesült, hogy városunkból is Botto ügyvéd, ki mint idegen ember Jolsváról ide letelepült, habár mint magán személy a Nagy-Szebenben tartott román közgyűlésen részt vett, ezen hazafiatlan eljárását kárhoztatjuk; a mennyiben pedig a lapok állítása szerint Nagy-Röczéről is egy tót szövegű üdvözlő távirat Nagy-Szebenbe s állítólag több iparos s paraszt részéről menaszatott, eme sürgönynek és az izgatott elemeknek kinyomozására, hogy ellenük a további intézkedések megtételtesenek, rendőrkapitányunk kűldetiki, addig pedig jelen határozatunk a lapokban közhírré tétetni rendeltetik.

Kelt Nagy-Röcén az 1893. évi augusztus hó 1-5 napján tartott városi tanács-közgyűlésben.

Jegyzette és kiadta:
PRÉKOZA KÁROLY s. k.
városi főjegyző.

Fürdői élet.

Torda, aug. 3.

A mai reklám az emberek élelmessége, minden kis pocsoljában a szenvedő emberiséget megváltó „Élet elixir” igyekszik feltálatni, a közönséget sippal, dobbal és szakértői véleményekkel oda csalogatni. Annál inkább meglepett engem a Tordai „Bánya Fürdő”-nek a nagyvilág elől való csendes elzárkózottsága. Igaz, hogy vízének gyógyereje messze földön ismeretes. És csak a hiányos ó-kori építkezések miatt panasz kodott az ide seregülő fürdő közönség.

Hála az égnek! ezen bajon is segített Torda város aldozatossége.

En úgy jártam ezen csinos kis fürdővel — ki három éve nem láttam —, mint az elvárásolt pástorlány, a ki egy kunyhóban alszik el; és felbőrvé: egy tündér palota áll bálmuló szemei előtt.

Eme étes szállója 32 fényesen butorított szobával, zongora, olvasó és társalgó termével; kéayelemmel berendezett hideg és meleg fürdői; valamint kitűnő konyhája a legkényesebb illésű közönség igényeit is képes kielégíteni.

Torda városától a fürdőig kényelmes ut vezet, melyet a város közönsége egy nap — sétáló kedvében — kétszer is megjár. A kényesebb közönséget, a város fogatai huszonöt krét szálítják a fürdőig és vissza.

Megemlítem e fürdőnek ujonnan épített és parkettírozott díszes tánctermét; mely egy világfürdőnek is díszre válnék.

Ebben egyik mulatság a másikat éri. Ezen táncszobák közt a legfényesebb és legsikerültebb volt az „Anna-bál”, mely július 30-án tartatott meg; a melyre Tordaváros és a vidék intelligens közönsége impozáns számban érkezett. Az esteve megeredő eső nemhogy rontotta volna, de még fokozta jókedvét. A mennyiben a zuhogó eső megállásához kötetett a heje-huja vége. Amde Jupiter pluvius a fiatal szépek imájára halgatott, a mennyiben a reggeli órákig tartotta össze — a még akkor is nem nagyon siető — közönséget. A távozókat a város és magáposok fogatai szálították haza, egy élvezetesen eltöltött éj kedves emlékével! A négyeseket 50—60 pár tánczolta.

Ezen fürdőnek igen nagy előnye, hogy enyhe levegője miatt, még szeptemberben is idecsalja fürdőni, szorakozni a város közönségét és tudni a szenvedő emberiséget.

A lakoszobák árai 70 kr.-tól 1 frt. 50 kr.-ig emelkednek. Kitűnő reggeli, ebéd és vacsora kapható 24 frt.-ért.

Az állandóan itt nyaraló közönségből a következőket jegyeztem fel:

Sulusz Dénes Tordáról, Dávid Márton Alsó Járásból, Bán István és Miklós Gizella Kolozsvárról, Klein Mór, Jenei Sámuelné Tordáról, Nagy Istváné Kolozsvárról, özv. Velics Györgyné és családja Tordáról, Kleinhempel S.-né és Szentkirályi L.-né Tordáról, Geisler Antalné Torockzáról, Velits Samu, Velits Ödön és családja Tordáról, Ortucs Mihályné Kolozsvárról, Nagy Anna és Dénes, Bernát Antalné Tordáról, Veress Mihály és családja Kolozsvárról, Salamon Mézesné és családja Kolozsvárról, a ki legelőbb kellett volna említenem szintén itt van közöttünk, ez: Kolme rné szerzett nagy műtárgyatunk. A ki egy Tordán székelő színtársulatot tisztelt meg fellépéssel és szerzett páratlan élvezetet a tordai művészet pártoló közönségnek. És végül még itt csavarog a szerkesztő urunk legalázatosabb szolgálja:

LEHÓ MATEJ NAGY GYULA.

Levél.

Előpatak, augusztus 1.

A rendkívüli mostoha időjárás folytán azt lehetne hinni, hogy fűrdők egyáltalán nem lesznek látogatottak s valóban a különböző fűrdő tudósításokból látjuk, hogy e jólat — fájdalom — kisebb-nagyobb mérvben teljesült, mert első rangu fűrdők is alig számlálnak fél annyi gyógyvendéget, mint mult évben. Előpatakon még e hó elején nagyon érezhető volt a vendégek hiánya, de ma már annyian vagyunk, hogy ez évadot is a jók sorába számíthatni. Julius második falének verőfényes napja a dunai államok lakóit is Kárpátainkba terelö; egész karavánok érkeznek naponta ide s amint a ma szétosztott vendégnévsorból látjuk 800-an felül volnánk; képviselve van itt hazánk valamennyi vidéke, midőn a térszene hangjai megszólalnak, csakhamar ellepi a sétányokat a vendégek serege, kik valósággal magostromolják a csodálatos forrásokat, melyekért oly távolból ide zárandokoltak; a gyógyvendégek sorában láthatni a nagyszámú románokat, szerbeket, bulgárokat.

Az időtöltések kifogyhatlanok; mig a délelőtti órákban a különböző fűrdők parkjaiban hullámkaz a tarka közönség, addig délután az erdei sétányokat, a csolnakázó tavakat, a lawennis, torna és czéllövészet tereit tölti be vidám, kedélyes hangjával a alig hangzik el a két órárt tartó délutáni térszene, már is következnek az estéli szórakozások. A zongora terem minden este magán hangversenyek színhelye, itt időnként pár órárt a gyógyvendégek színe-java, élvezve a saját köréből felvalta játszó művészeket. A bálók és nyilvános hangversenyek is nagyon gyakoriak; előbbiek sorából kiemeljük a mult hó 27-én rendezett s messze körben ismert Anna-bált, mely multjához hiven ez évben is teljesen sikerült; a szép helykysorsú tündéres toleltetei gyönyörűen festettek a fényesen díszített s számos nemzeti lobogóval ékített teremben. Többek között jelen voltak: Gróf Nemes János és neje gróf Bethlen Polixena, Ürmösi Maurer Mihály Brassó-vármegye főispánja, herceg Hohenlohe Frigyes, Nagy Imre kuriai bíró nejevel s lányával, Sigmund Deszö országgyűlési képviselő és családja, Seesthal Ferenc és neje, báró Bánffy Farkas és neje, Török Pálné, Szentkirályi Lenke, Bokros István és neje, Károlyi Lujza, Lazchegyi Frigyesné és leánya, Antalffy Lajosné és leánya, Száva Geróné, Sterin C.-né és leánya, Eugenia Nadelescu, Victoire Trandafirescu, Taubmann B.-né lányával, a Hugó, Kapralik, Constantinescu és Pella családok, Sommer Laura, Stiller Natália stb. A négyeseket 60 pár tánczolta; igen érdekes volt a fűrdőhelyeken oly ritka cotilion, gyönyörűség volt látni miként tñntetik ki a külföld s nevezetesen Románia szépeit a magyar fiatalágot s viszont honleányaink az idegen csinos tánczosokat, de érdekesek voltak a csárdások is, melyeket a romániai nők oly kézzel tánczoltak, akár azok született magyar lányok. Mily csodálatos ellentétje e természetes társadalmi szövetségnek a nagyszebeni tulzók erőltetett, mesterkélt tñntetése!

Alig pihentük ki az Anna-bál fáradsálmait, már is újabb élvezet kínálkozott: Totics Eliza, Solymosi Elek és Somogyi Mór fővárosi művészeink rendeztek hangversenyt, mely a szó teljes értelmében sikerült; nemcsak hazai, hanem külföldi közönségünk is nagy elismeréssel adózott a művésznő és művészek iránt, kiket valóságos tapsviharral üdvözölt; e sikerült estélynek a „Próba házasság” közkívánatra többször ismételt ének részletei s a viharos éljenekkel kísért Kosuth-nóta vetettek véget.

De, hogy két ily nagy, egymást követő estély után rögtön másnap még egy művészi estélyben gyönyörködjék a teljes száma közönség, ez már fűrdőn a ritkaságok közé tartozik, s talán itt is alig lesz vala lehetséges, ha azt nem a gyógyvendégek körében alakult műkedvelő társulat rendezi. A szini előadással összekötött élvezetes műsor nevezetesebb pontjait a Stiller k. a. és Sigmund Elek ur zongora, Hugó ur fuvola játéka, valamint br. Bánffy Farkas urnak a helyi viszonyokat tréfásan jellemző felolvasása képezte; a „Molig néni” című 1 felvonásos vígjátékában szereplő Stiller k. a. és Taubmannu nővérek pedig, kik mindnyájan bukaresti vendégek, oly ügyesen és kedvesen oldották meg nem könnyű szerepüket, hogy méltán megérdemelték a közönség páratlan érdeklődését, mely a szűnnem akaró tapsokon kívül még csinos kószorukkal is igyekezett kifejezést adni elismerésének.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, augusztus 5.

Augusztus 1-jével

uj előfizetést nyitottunk lapunkra.

Előfizetheti lehet minden naptól kezdve.

Előfizetési ár egy évre 4 frt.

— Virágkorzó. Embertömeg les holnap a sétateren, mert ott olesó pénzár tenger sok lesz a látóval. A néptáncosok hétköznapi mulatsága hétköznapivá töpül egyb mindenféle, ujdonság számba men látnivaló között.

Legielesebb ritkasága lesz a

Virágkorzó.

Ötvennél több kisaszony, tündérkőn ülözve fog helyét foglalni hosszú kocsisoron A kocsik napraforgó, mályva, pipacs, viola

rózsával lesznek díszítve. Kocsik, kerekék, lószerszám teljesen be lesz vonva virággal.

A gyalogjáró közönség szintén nagy számban készül ki. Buketokat fognak dobni az ismerős kocsikba, viszont a kocsikból a közönség közé. Ez a mulatság d. u. 4 óra után kezdetét veszi.

A kocsik nagy részét Zobázt, kitűnő kertész díszíti.

A virágkorzót megelőzőleg és azt követőleg folyik fog a néptáncok százféle mulatsága. Felesleges az, hogy erről előzetesen képet adjunk. csak azt említsük meg, hogy a program érdekesebb lesz még a tavalyinál is.

Szerencse kosarak is lesznek a főpályán. Szép kisasszonyok fogják kezelni, kik mindenki előre meggyújtatnak, hogy 10 krért, a ki mer, az nyer.

A holnapi néptáncok alkalmával érdekes füzeteket is, képeket és hazafias tárgy verseket fognak árulni a sétatéren. Az olcsó füzete az u. n. jó ponyva csoportjából valók s a legkiválóbb írók tollából eredő elbeszéléseket tartalmaznak képekkel illusztrálva. A füzetek mellett verseket és szép képeket is fognak árulni s potom 1—10 krért fogják eladni a vásárlóknak. A képeknek a hátuljára is rövid élettörténetek, események jelesebb íróktól kiválóbb versek lesznek nyomtatva.

Este a gyönyörű hangverseny és a tűzijáték fogja a közönséget kellemesen meglepni. Szóval a holnapi nap, kevés költség, a kellemes mulatságoknak lesz szentelve.

Felhívjuk Köszvény minden egyes lakójának a figyelmét a holnapi napra s figyelmeztetjük, a néptáncokról valahogy el nem maradjon, mert nagyon megfogja banni.

— **Köszvényi kalauz.** Vettük a következő sorokat: Tek. Szerkesztő ur! Olvasva a fentebbi cím alatt közölt általános óhaját a tegnapi lapból s olvasva a tegnapi lapból a kárpát-egylet nyilatkozatát, általános közérdekből, engedje meg, hogy én is valamit hozzá tegyek.

A kárpát-egylet központi irodája által a Köszvényre érkező turisták kalauzolására nagyon szükséges és nagyon helyes; csak az a kár, hogy jobbára a délutáni időre szorítkozik. Dél előtt nem igen találhat az irodában hivatalnokot a turista, s a ki előzetesen informálva nincsen, az az iroda hollétéről, vagy létezéséről sem bir tudomással. Pedig egy-egy szempontból pénzügyileg is kifizeti magát az idegenből érkező turisták odavonzása és kalauzálása, mert mint említve is van, azok az egyletnek fizető tagjai lesznek.

A köszvényi kalauzról én is hallottam, hogy készült. Tudom azt is, hogy sem a mostani nyári, sem az őszi időre, mely alatt hasznát lehetne venni, nem készült el. Éppen azért magam is feltétlenül szükségesnek tartom, egy egyszerű utmutató összeállítását olyan alakban, mint az a tegnapi lapból számunkban javasolt volt. Az Emke utikalauz igen kitűnő könyv. Fájdalom azonban, inkább csak mint könyvtári könyv használható, mint kalauz, kevésbé, mert nem vág mindenütt össze a tényleges helyi viszonyokkal.

Hogy egy-két példával illusztráljam a mondottakat, ha én egy napra ide rándulok turista vagyok, rendkívül bosszantólag hat rám, ha vezettem magam az Emke utikalauz által s neki indulok (42. lap) bármely nap d. e. 10-től 1 óráig, a muzeumi régiség-tárnak és zárva találok. Megyek az ásvány-tárba 9—12 óra közt, zárva találok. Ugyanaz időben megyek a növénytárba és zárva találok, megyek az állattárba 10—1 óráig és zárva találok s nem találom közelben senkit és nem találom sehol felírva, hogy kihez kell forduljak, hogy e zárok megnyiljanak. Kimegyek a sétatérre, vezettem magam a lövöldébe s ott egy pohár sört sem kapok.

Péntek nap lévén, megyek a tencsin-téri parkba, hogy élvezek. Várom a megírt katonazenét. Elvesztegetek egy ósómó időt. Türelmetlenkedem. Kérdezősködöm. Felvilágosítanak, hogy itt katonazene sohasem játszott és sohasem játszik. Elkedvetlenedve tovább olvasom a kalauzt s az a nyári színházba vezet. Oda megyek. Lefizetem a 80 kr-t az I. rendű támlásszékekért, a pónstárnok asztal pírát meg, hogy még 20 kr-t kér. Iggyekszem a térkép után eligazodni (42—43. lap) s mikroszkop nélkül nem tudom kiolvasni az egyes utca-neveket, olyan nehezen olvashatóan vannak beírva.

A postát a jelölt helyen nem találom. Ennélkül sok minden elűt a leírásában a helyi viszonyoktól s tényleg szükséges volna haladéktalanul nyomtatni egy köszvényi kalauzt, a mondott formában. Elég volna erre a 41—42. lapon levő dolgoknak 4 lapra való kibővítése, a megjelölt valamivel jobban rajzolt térkép. 24 óra alatt ezt meglehetősen alánálni s azok az útleletek, a melyek benne elő vannak sorolva, gondoskodjanak a kinyomtatásáról és terjesztéséről. Ez praktikusabb szolgáltatást fog tenni, mint az a tudományosan

és számos „nagy képpel” felszerelt könyv, mely mint könyvtári könyv, az Emke utikalauz mellé sorakozva a turisták szolgálatajánál „m a g a s a b b” misztiót lesz hivatva betölteni.

Az Emke utikalauz nyomán vidéken is nehéz eligazodni. Egy-két órai távolság egy napi járó utnak, máshol 20—30 km. 3—4 km. távolságnak van feltüntetve. Elrejtett helyeken a legszebb pontok, legérdekesebb részre hiányzik a rámutatás. Térképén a II—III. rangú szekér utakon kívül szükség volna a ló és gyalog-útvonalak is, elhelyezett péld. Iklódtól—Sz. Újvárig, a vasuton kívül semmiféle ut sem vezet. Az országutak helytelenül vannak vörössel behúzva. Az Emke utikalauzból vidéki hetilapok tárczázikkeitben utazók sokat puszkázhatnak, haszonnal és az erdélyi részre nézve is eredménnyel. A turisták azonban mentől kevesebb betűt és szélesebb körű s helyes utmutatást kívánnak. Turista.

— **Drága napszámberék.** Köszvényen a napszámberéket hallatlan magasságra csigázták fel. Szomorúan illusztrálja ezt az, hogy egy kaszás 1 frt 40 krt, kosztót és palinkát kér. Ekkora bérek árán előállított termények réndes árai mellett, elképzelhető, hogy mekkora a szegény gazdáknak a károsodása.

— **As iparos ifjak** önképző és betegsegélyező egylete ismét újabb jelét adja buzgalmának, a melylyel siet a jótékonyág nemes erényét gyakorolni. Jelenleg szorgalmasan folynak a próbák a „Sárga csikó”-ból, a melyet vásárnaphoz egy hétre a nyári színházban szándékoznak előadni jótékony célra. A próbákat Hada i Sándor, színművész vezeti nagy buzgalommal. A részt vevő ifjuság pedig szorgalmasan gyakorolja magát a darab próbái alkalmával, úgy, hogy műkedvelőktől bizonyára szokatlan jó előadást fog élvezni a publikum.

— **Hangal Oktáv** az E. K. E. közönségei osztályának alelnöke mult hó végén külföldön turistakodott. Insbruck mellett megmászta a híres Orler-geleest, 20 óra turista-utat téven egyfolytában. A Gletschertől leérkezve első dolga volt értesíteni az E. K. E.-t e fáradszó és nehéz útról, melynek tapasztalatait az E. K. E.-ben bizonyára értékesíteni fogja.

— **Turista könyvek Erdélyről.** A Kárpát-egylet titkári hivatalában (Belső-magyar u. 22) kaphatók. Az „Emke utikalauz”-ból, mely könyvtáraknál teljesen elfogyott, szintén van több példány. Ára be-kötve 1 frt. Hankó Vilmos elnök „Az erdélyi-részi fürdők és ásványvizek leírása” le-szállított árban 80 kr-ért rendelheti meg. Fürdőről szóló prospectusok ingyen osztatnak ki.

— **A köszvényi téglagyár** rész-vényirtaság ez évi rendes közgyűlését a napokban tartotta meg Köváry László igazgatósági tan. elnöke alatt. Elnök az ülést megnyitván ifj. Andrásovszky Ede jegyző olvasta fel az igazgatóság évi jelentését, melyet a közgyűlés a felügyelő bizottság jelentésével kapcsolatban helyeslő tudomásul vett s a felmentvényt az igazgatóság és felügyelő bizottságnak megadta. Elnök eszmecseré indult meg az igazgatóságnak a téglagyár jövő kezelésére vonatkozó előterjesztése felett, melynek eredményében a közgyűlés az igazgatóságot megbizta, hogy a kezelés módjára vonatkozólag tegyen javaslatot, s azt terjessze egy rendkívüli közgyűlés elé. Végül a választások ejtettek meg. Ennek rendén a felügyelő bizottság eddigi tagjai és az igazgatóságból kiorsolt tagok egyhangulag ismét megválasztattak. Elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére dr. Salamon József és Petrány József közgyűlési tagokat kérte fel.

— **Domokos napja.** B-Hunyadról írja levelezőnk: Fényes névnap iüdvölet folyt le folyó hó 3-án B-Hunyadon Barcsay Domokos képviselőnél. Dél előtt a körjegyzői kar tisztelt Márton János vezetésével, délután mintegy 2—300 polgár, kik közt a városi előljáróság, szolgabíróság, járásbíróság, adóhivatal, tanítói kar volt képviselve tisztelt, Ignác Károly ev. ref. lelkész vezetése alatt, kinek szép beszédjére Barcsay meghatottan válaszolt. Érdekes, hogy Barcsay beszédje közben nem politizált, de azt fennhangozta, hogy csak azt a pártot fogja támogatni, mely a magyar államszeme integritását védi. Nagyban emelte az ünnepély fényét a helybeli polgárok pártás leányai és legényei megjelenése, kik zeneszó mellett táncoltak. Este pedig az iparos dalkör tisztelt, Torday József értelmes beszédét mondott Barcsayhoz. Az üdvözlőktől perczről perczre meg-megújuló éljenzés haragot fel s az általános óhaját itt most is az, hogy éljen Barcsay Domokos!

— **A radna-borbereki fürdőben** a kárpát-egylet hajlandó magánosok részére saját területén villákat építeni, ha

ez iránt megkerestetnék. A költségvetést és tervrajzot esetleges vállalkozás esetén az egyetlet elkészítetté. A kik tehát e gyönyörű fekvésű fürdőben állandóan nyaralni akarnak jól tessék, ha a kínálózó alkalmat megragadják s olcsó és szép villák építésével is előmozdítják az egyetlet hasznos terveit, hogy az a hely a magyarságnak a határszelen egy előretett őrszeme legyen. A fürdő különben igen szépen fejlődik és kilátás van arra, hogy egyike lesz erdély leglátogatottabb üdülő helyének. Kérdezősködőknek felvilágosítással az E. K. E. titkári hivatala szolgál.

— **Eljegyzés.** Tóth István b-hunyadi kereskedő jul. hó 30-án eljegyezte Csanán, Simon Gergely kedves és szép leányát, Ilonkát.

— **A szamosújvári méhészkör** által 1893. jul. 30-ára hirdettet és közbejött akadályok miatt elhalasztott táncestély f. hó 6-án tartatik meg.

— **Köszvényi vadászok figyelmébe.** Papfalva községátjárán, a ki vadászni óhajt, f. év aug. 1-től 1894. jul. 31-ig terjedő időre vadászterület jegyet 6 frt-ért vált-hat Bojaki Sándor fűszer üzletében (Benigni palota.)

— **Gyász-hír.** Dénes Ilona f. hó 5-én 11-ik éves korában hosszas szenvedés után Köszvért meghalt.

— **Dr. Adler S. Albert,** jeles fogorvos kúrtájából visszatért és ismét rendelkezésre áll a közönségnek.

— **A köszvényi honvéd egylet** holnap d. e. 11 órakor a szokott helyengyűlést tart.

— **A cipész és calzmadia munkások** szakszervelete működését augusztus 7-ikén kezdi meg. Minden hétfőn este felolvasás, minden csütörtökön szakoktatás. — Szakoktató Lengyel Károly aug. 7-én Erdély történetéből Márkin Sándor tart felolvasást. Az érdeklődők figyelmét felhívja a választmány nevében Farkas Dániel elnök.

— **Kivitelünk Angliában.** A köszvényi kereskedelmi és iparkamarát arról értesítette a kereskedelmi miniszter, hogy az angol áru megjelölési törvény daczára iparosaink és kereskedőink Angliába küldött áru sokszor tévesen és szabályellenesen vannak megjelölve. Hogy jövőre ily — a feladása is hátrányos — eset elő ne forduljon a miniszter ut az említett törvény magyar fordítását megküldte a kamaráknak, a hó a részletesen körülírt eljárás és teendőik iránt az érdekelteket — körök felvilágosítást s zerezhetnek.

— **Szállítás a katonaság, az államvasutak és a dohánygyárak részére.** A köszvényi kereskedelmi és iparkamara felhívja az érdekelteket figyelmét a cs. és kir. hadsereg, a m. kir. államvasutak és a kir. dohánygyárak részére szükséges leltári czikk, anyag, élelmiszer, faanyag stb. szállítására kibocsátott pályázati hirdet-ményekre, a melyeket a kamara irodájában megtekinthetnek.

— **A német császár Köszegen.** Eddigi diszpozíciók szerint Vilmos német császár szeptember 14-én érkezik Köszegre, a honnan a királyi Albert szász herceggel és az udvar több tagjával átrándul Albrecht főherceggel bállyei kastélyába. A vadaskertjében szeptember 25-én nagy vadászat lesz.

— **A debreczeni csataemléke.** Negyvenedik évfordulója volt szerdán a debreczeni csatának és ezt a napot — mint levelezőnk írja — kegyelettel ünnepelte meg Debreczen közönsége. Délután négy órakor 5—6 ezer főnyi közönség vonult ki zászlókkal zeneszó mellett a hősök körös sírjához, a melyet e napra szépen feldíszítettek koszorúkkal. Koszorda István emlékbeszédet tartott, Szilágyi Imre szavalt, azután a városi dalkör a Himnusz énekel. Hazafias dalokat énekelve vonult onnan a közönség a kollégium előtt levő honvédekhez, a melyen most is ott pompázik a fiúmeie gyönyörű babérszuszorja. Itt Keresztessy Károly hittanhangzó szavalt és a daloskór a Szózatot énekelte.

— **Drága születésnap.** A kínai ex-regenscsászárné a jövő évben ünnepi hatvanadik születésnapját. Az ebből az alkalomból rendezendő nagy ünnepségek költségvetését már elkészítették és nem kevesebb mint husz millió taelben állapodtak meg, a mi körülbelül annyi, mint ötven millió forint. Mivel azonban ekkora összeget folyósítani nem lehet, meg kell elégedni 10 millió taelnyi kiadással. Ehhez az összeghez hat millió taelt a pénzügyminiszterium ad, a többi pedig — hír szerint — kölcsön után szerzik be.

— **Nagy tűz Oroszországban.** A vilnai kormányzószék területén, Birs-ban, mint egy varsói távirat jelenti, szerdán nagy tűz pusztított. Száznyolcvan ház porrá égett. Hét ember bennégett a bányákban, kétszáz család hajléktalanná lett. A tűz úgy keletkezett, hogy a villám egyszerre két helyen is lecsapott és két házat gyújtott fele, mire a tűz hihetetlen gyorsasággal terjedt szét az egész városokban.

— **A polgármesterek értekezlete.** A törvényhatósági joggal felruházott városok polgármesterei, Zechmeister, győri polgármester tudvalevőleg értekezletre hívta össze, a melyen a városi közigazgatás és önkormányzat fontos kérdései felől fognak tanácskozni. A győri polgármester meghívóját mostán Simonffy Imre, debreczeni polgármester a debreczeni jogügyi bizottság véleménye elé terjesztette és a bizottság az értekezletre vonatkozólag azt fogja indítvá-

nyozni, hogy az értekezlet ne a polgármesterek, hanem a városok küldötteinek értekezlete legyen.

— **Boldogtalan házasság.** Szép, alig husz éves fiatal asszonyt, a brassói társadalom egyik előkelő tagját temették el e hónap elején — mint levelezőnk írja — Brassón. Ruzs Rozsá husvét harmadnapján ment férjhez, de alig három heti házasság után elhagyta férjét, hazatért szülőihez és bánatában marólgatót ivott. Az orvosok mostanáig — bár remény nélkül — mesterségesen tartották életben, s pedig ezalatt megindította a válópert át áttért az ág. ev. vallásra. A vallás kimondását azonban már nem érthette meg — meghalt. Szerencsétlen sorsa óriási részvételt keltett. Brassóban és környékén, temetése nagy közönség jelenlétében ment végbe. A sírnál Moór Gyula ág. ev. esperes mondott megható gyászbeszédet, azután a brassói dalárda a melynek az elhunyt volt legjelesebb tagja — néhány gyászdalt énekelt el.

Szerkesztőségi üzenetek.

L—g. 1848—67—93. A nemzet életéből három szám. „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség” az első jelentése. Jogcsontítás a másodiké. A harmadik? Talán roz végzetünk, talán egy jobb, szebb kort rejt magában.

1848! A nagy napok, a lángoló hazafiság küzdelmeinek emléke.

1867! A megkínzott, meggyőrt nemzetnek ígérettelk való agyongyümöszölése 1893? A gőzhamlák korszaka, a melyben mindenki utazik valamiben. Egyik mandátumban, egyik másik miniszteri székben, a harmadik zsiros hivatalban s így tovább...

a végtelenségig, utasgatnak árosan, piszkosan. De önzetlen hazafiságban, alkotmányos érzületben kevesen utaznak — mert ezek nem jövedelmeznek a „konyhára” semmit.

Vérának. A nő mindig helyesen cselekszik, ha 12 óra előtt távozik a vendéglő, vagy kávéházi helyiségből, 12 után gyakran olyan botrányok lehetnek tanuja, mely nagyon kellemetlenné érinthetnek.

X. X. az utóbbi napokban történt utca-i botrány hősnője nem akkora áldozat; mint a minő alakban a közvélemény előtt feltűnt. Különbözen úgy tudjuk, hogy az ügy vizsgálat tárgyát képezi, a mit további észrevételekkel nem szükséges megelőzni.

LEGUJABB.

(Az Ellenzék eredeti táviratai.)

Gr. Károlyi György visszatérése Amerikából.

Budapest, aug. 5.

Gr. Károlyi István fia gr. Károlyi György, a ki Franok Boriska színésznővel harmaddél év előtt Amerikába szökött, nejevel hazajött.

A hazatértek Budapesten a Hungáriába szálltak.

A vendéglőben újságírók felkeresték őket, kiknek amerikai élményeik nagyon érdekes részleteit elbeszéltek.

A kirándulók hosszasan bolyongtak atyjuk tildőzése elől Amerikában. Végre San-Franciskóban letelepedtek.

Ott esküdtek meg egyházi szertartással. Esketésüket az ottani érsekkel és a római pápával is legitimáltatták.

A fiatal Károlyi egészen elamerikaizodott.

Szabad szellemű, majdnem szocialista. Megbotránkozott azon, hogy a magyar fővárosban legtöbb helyen németül szólitottak meg.

A Károlyi családdal valószínűleg ki fog békülni.

Gr. Károlyi Tibor meglátogatta őket. Gr. Károlyi István hazajön egész családjával, hogy találkozzék egyetlen fiával.

Az Amerikából hazatért Károlyi gróf-nak szép leánykája van, Melindának hívják.

Wekerle bukása.

Bécs, aug. 5.

A „Vaterland” klerikális lap mai száma azt írja, hogy Wekerle kioroszkolta a királynál a polgári házasság behozatalát.

De ezélt nem ér, mert azutóbbi napok válságba döntötték a helyzetet.

A képviselőház megnyitása után Wekerlének a kabinét élén való megmaradása lehetetlen.

A Neuss Wiener Zeitung írja, hogy Wekerle felhívta a horvát bat, hogy a családjog kodexet együtt a magyarral csinálják meg. A bán a felhívást visszautasította.

Takarmány-kivitteli tilalom ellen.

Budapest, aug. 5.

A sopron megyei gazdasági egylet tiltakozik a kormány takarmány kivitteli tilalma ellen.

Pünkösfi király-ság.

Bpest, augusztus 5.

A köszeghi hadgyakorlaton magyar udvartartás és magyar udvari méltóságok lesznek a király körül.

Szapáry Géza gróf magyar főudvarmester megkezdte már intézkedéseit.

Öngyilkossági kísérlet.

Budapest, aug. 5.

Zimmer Ién, egy 7 éves leányka, mostoha apjának roz bánása miatt az emeletről leugrott.

A gyermeknek szerencsés véletlen folytán súlyosabb baja nem történt.

Megható a komoly gyermek vallomása, melyben szülői elleni elkeseredését festi.

Felrobbant hajó.

Budapest, aug. 5.

A „Baden” nevű porosz páncélos hajó felrobbant a felrobbanás alkalmával a hajón volt Henrik porosz herceg a császár testvére is.

A robbanás rettenetes dúlást vlt jvéghez a hajón. 18 matrózt darabokra szakgattott és számosat súlyosan megsebesített. A herceg maga sietett segíteni az égő matrózokon.

Köszén krízis.

Budapest, aug. 5.

Londonból táviratozzák, hogy a nagy iparvállalatok helyzete a sztrájk miatt nagyon aggasztó lett. Azt várják, hogy a bányamunkások augusztus 22-iki értekezletén a tulajdonosok által előterjesztendő indítványt elfogadják. Ha nem úgy, Anglia a legnagyobb iparválság elé jut.

Szédelgő konzorcium.

Bécs, aug. 5.

Brüsszelből táviratozzák, hogy a kormány szigoru törvényjavaslattal lép fel azon szédelgő konzorciumok ellen, a melyek több száz millió értékű értéktelen részvényeket hoztak forgalomba.

Dobsina jövője.

Budapest, aug. 5.

Rohonczy Gedeon 200,000 koronát ígért Dobsina községnek a jégbarlangért. A község az eladásra hajlandó nehézséget az képezi, hogy pár kilométer területet igényel Rohonczy a park építésére.

Az ezred jubileuma.

Budapest, aug. 4.

A Ferencz József nevet viselő és a Gródekben állomásozó tizennegyedik dragonyos ezred, tegnap ünnepelte 50-ik évfordulóját annak, hogy az ezrednek a király a tulajdonosa. Az ünnepélyen Galgóczy hadtestparancsnok is jelen volt. A király 12 ezer forintos alapítványt tett, melynek kamatait érdemes alisztek fogják élvezni. A tisztikar hódoló feliratot küldött a királynak, mire ő felsége egy megleghangu, hosszas táviratban válaszolt.

Rákóczy hamvai.

Budapest, aug. 5.

Kassa városa, Thaly Kálmán kezdeményezésére elhatározta, hogy Rákóczy Ferencz hamvait Kassára szállíttatja és Dombán eltemetteti.

A szabadságot százados.

Budapest aug. 5.

Jenő főherceg rendeletéből Gacsán György a 13-ik ezredbeli huszárszázados, a kinek századából a huszárok a mult hónapban tömegesen megszöktek: három hónapi szabadságra ment. A századot gr. Bissingen György vette át.

Gabona tőzsde.

Budapest, augusztus 4.

Buza tavaszra 8.05—07. Buza őszre 4.69—70. Teng. július 5.28—29. Zab tavaszra 4.80—90. Káp. rep. 15.90—.

Érték tőzsde.

Budapest, augusztus 4.

Osztr. hitelr. 337.30 Magy. kir. 419.75 Osztr. á. 307.25 217. 107.

Nemzeti színház.

Köszvény, vasárnap, 1893. augusztus hó 6-án.

Egy tót legény Amerikában

vagy

Utazás Chicagóba.

Mulattató énekes bohózat 3 felvonásban.

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadólaptulajdonos:

MAGYARY NIKÁLY.

Hirdetések.

Sz. 3984—1893.
ülvi.

708. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

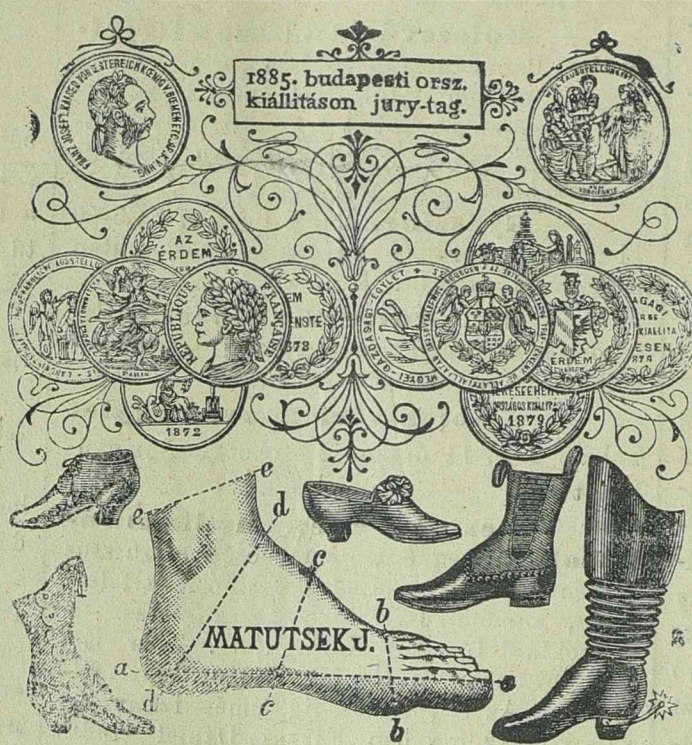
A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Benel Ferencz ügyvéd által képviselt Gokán Indrej végrehajtónak Horváth Gábor végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék, (a Kolozsvár vidéki kir. járásbíró) területén levő, Szumurdok községben és határára fekvő és a szumurdoki 23. sz. tjkvben A. I. 1—25. rsz. 32., 33., 197/1, 199., 200., 208., 210., 212., 217., 219., 223., 226., 227., 228., 236., 243., 245., 246., 254/1, 256., 257., 263., 269., 273., 275., 277., 287., 295., 505., 508., 532., 540., 544. hrsz. birtokból a fennírt végrehajtást szenvedő illető egyhuzad rész jutalékra 114 frt 20 kr. becsárban; a fennírt végrehajtást szenvedő és neje Moldován Anna tulajdonánál felvett m.-szent-páli 93. sz. tjkvbeni A. 1. rsz. 416. hrsz. birtokra 12 frt becsárban; a 3. rsz. 751., 752. hrsz. birtokra 154 frt becsárban; a jelzett 93. sz. tjkvbeni A. 1. rsz. 413., 414. hrsz. birtokból a végrehajtást szenvedő illető fele rész jutalékra 219 frt 50 kr. becsárban; ugy a végrehajtást szenvedőnek a m.-szent-páli 83. sz. tjkvbeni A. 1. rsz. 580. hrsz. birtokból egyharmad rész jutalékra 21 frt 82 kr. becsárban és a 84. sz. tjkvbeni A. 1. rsz. 551. hrsz. birtokból egynegyvenhatod jutalékra 85 frt 97 kr. becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi Szeptember hó 15-ik napján délelőtti 10 órakor Szumurdok községében és 1893. évi Szeptember hó 16-ik napján délelőtti 10 órakor M.-Szt.-Pál községében, a község házánál megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok 10%-át — bánatpénz gyanánt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélytátni.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól 1893. évi május hó 31-én.

REINBOLD ARTHUR,
kir. törvényszéki bíró.

MATUTSEK JÓZSEF
— 27. év óta fennálló —
férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete
Kolozsvárt,
Főtér 32-ik szám alatt,
a volt HUTFLESZ-féle üzlethelyiségben.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és dívat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.
17. (53-x)

ELADÓ HÁZAS-TELEK.

A kőkert-utca 96. szám alatti
házas-telek,
nyaralásra és gazdálkodásra
különösen alkalmas,

jó lakás, tágas udvar, jó kút, szekér- és kocsi-szín, kőistálló, terjedelmes kert, — a kert végében közvetlenül szántóföld, — a közúti vasúthoz közel.

Értekezhetni ugyanott.

702. (2—2)

Tenyészállat eladás.

Gróf TELEKI A. tancsi uradalmában,
posta, távirda és vasút Szász-Régen,
eladó

kendi-lónai és bonczhidai faj keresztezésből származott
13 darab négy éves tenyész-kan,
á 120 kilogramm;

20 darab két éves tenyész-kan,
á 75 kiló;

52 darab tenyész-kocza,
á 75 kilogramm.

Értekezhetni egyenesen ANTAL LAJOS tisztartóval Tancson.
623. (12-x)

E kedvező alkalom csak Szeptember hó végéig tart!!!

Kész férfi- és gyermek-öltönyök, felöltők, galléros köpenyek minden időszakra,
téli kabátok, rövid és hosszú bőrös kabátok, városi és utazó bundák, valódi
vízhatlan fekete és színes gummi köpenyek, kalapok, bel- és külföldi,
valamint Brassói gyapju-kelmek,

dús választékban, potom áron,
a beszerzési áron alól 30 és 35%-kal,
minden alkudozás mellőzésével,
határozott árak mellett!!!

703. (3—24)

Békközép-
u. 8. sz. a.

Hutflesz házban, az Adria
biztosító intézet alatt.

Csak f. évi Szeptember
hó végéig beszerezhető!!!

Saját érdeke tehát a n. é. közönségnek e kedvező alkalmat
minél előbb felhasználni és hogy szükségletét minél nagyobb mértékben
beszerezze!!! — Az üzleti berendezés egészben vagy részben is
jutányos áron eladó!!!

Határozott árak! Alku nincs!

Kiváló tisztelettel:
"A VÉGELADÁS TULAJDONOSA"
(Békközép utca 8. sz., Hutflesz ház)

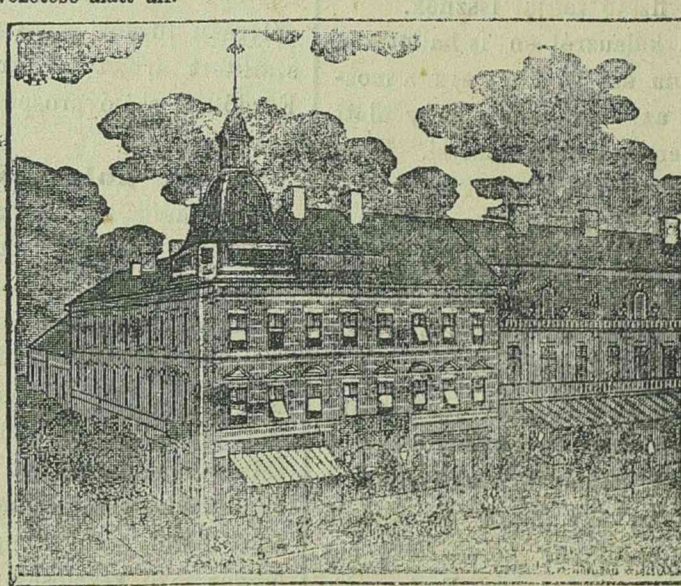
A végeladás czíme és házszáma különös figyelemmel kísérendő!

Határozott árak! Alku nincs!

Kolozsvár főtere egy szép épülettel gazdagodott a régi „Pannónia” vendéglő egész nyolcan történt kiépítése által. Ez épület ma mind kívülről, mind belülről a modern igényeknek minden tekintetben megfelel és

„KÖZPONTI SZÁLLODA”

ezim alatt a figyelmével mindenre kiterjedő tulajdonos NAGY GÁBOR vezetésével áll.

Az utazók és vendégek kényelmére modern berendezésű vendéglőben mindenről gondoskodva van. Külön termek kisebb nagyobb társas összejövőtelekre, bankettre, dísz terem nagyobb ünnepélyekre. Az utazók részére kényelemmel berendezett vendégszobák vannak. Az árak az előirányzottak. A kiszolgálás kitűnő. A város minden részébe telefon összeköttetés van.
182. (18-x)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint itt helyben kitűnő minőségű borokkal nagy

BORPINCZÉT

rendeztem be és
belkőzép-utca 21. szám alatti üzletemben
(Korbuly-ház, a volt posta-épület),
továbbá augusztus hó 15-től kezdve

Nagyhid-utczában a Székely-palotában

nagyan és kismennyben a következő jó és tiszta borok kaphatók:

Astali I. oszt.	1 liter	36 kr.
II.	1	32 „
Rizling	1	40 „
Bakator	1	50 „
Muskotály	1	60 „
Szomorodni Tolcsvai	1	80 „
Vörösbőr I. oszt.	1	34 „
Egri	1	40 „
Tolcsvai asszurob kitűnő minőségű	1	3 frt.

Kivánságra házhoz szállítatik. — Az árakban a fogyasztási adó benne foglaltatik.

Midőn a n. é. közönség becses rendeléseit kérem, a borok tiszta és pontos kiszolgálásáért felelősséget vállalok, — maradok a n. é. közönség

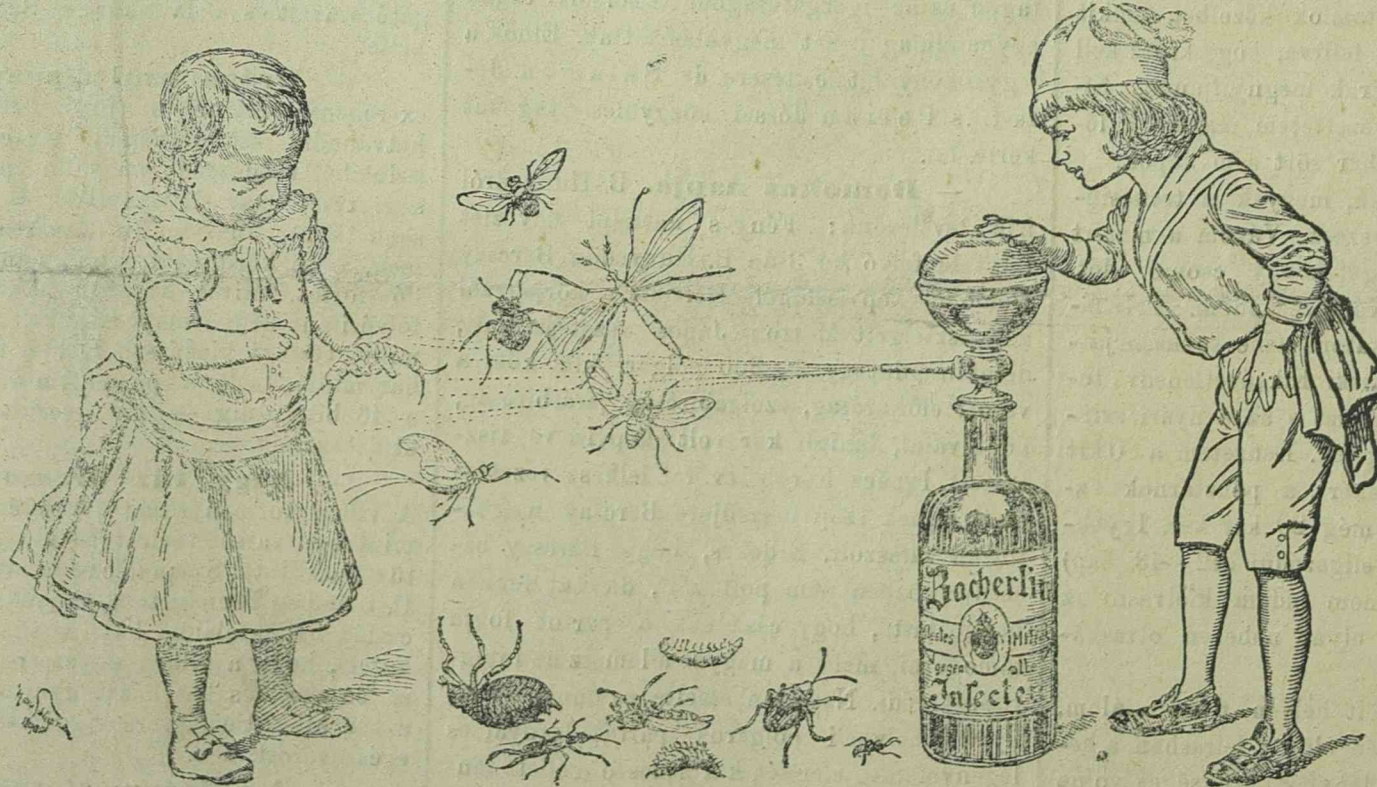
álázatos szolgálója:

Káhnán Náthán Samu.

a fog. és italadók bérleje.

710. (1—3)

„Zacherlin”
legkitűnőbb rovarirtó szer!!!

Kapható Kolozsvárt: Misselbacher J. B., Gergely Ferencz, Kónya Sándor, Pap Ernő, Kovács P. fia, Adler Samu, Barsay Manó, Bojái Sándor, Bokros Ádám, Boskovics József, Bréver János, Flóra Gyula, Hirschfeld Sándor, Huraszthy Jenő, Havas Armin, Marusan Bogdán, Moldován József, Papp Kristóf, Palóczy Lajos, Ifj. Pere István, Somlyai István, Taub Náthán, Veisz József, Ifj. Vikol Gergely, Wolff János és Wertheimer Vilmos uraknál. — Bánffyújváron: Schweiger Ferd., J. Bekéné és Supke és Vesezné. — M-Gy. Monostoron: Schulz Lajosnál. — Szamosújváron: Lengyel Ödön és László Kristófnál. — Tordán: Kovrig János, Bernard és Polányi, Gajzágó Rob. Karácsony és Pitterich, Velics Samu és fia, Soós Károly és Schuster György uraknál. — Ezen kívül majdnem minden nagyobb üzletben. — Egy liter ára: 15 kr., 30 kr., 50 kr. és 1 frt.

881. (11—12)

„Zacherlin”
legkitűnőbb rovarirtó szer!!!